

HONTI LAPOK

Ipolyság

2005. március

XIV. évfolyam

3. szám

Ára 8 korona

Március 15-e élő üzenete

A folytonosságba vetett hit állandósult mozgósító erő. A jelen nemzedéke csak akkor képes helytállni „az örök talajon”, ha tudatosítja a múlt és a jövő elengedhetetlen erjesztői tartalmas életünknek, egyéni és közösségi taktikáinknak és stratégiáinknak, az emberi világ történelmi építményének. A múlt szinte üzenetkészen áll a rendelkezésünkre. Magyar nemzeti közösségünk egyik leggazdagabb, legkimeríthetlenebb, szüntelenül ösztönző üzenetforrása 1848. március 15-e. Kétségtelen, hogy az akkor megfogalmazott elképzelések közül még sokat nem sikerült az eszményi elvárásoknak megfelelően megvalósítani. Sok még a teendő; vannak olyan területei nemzetünk közösségi életének, melyeket az azóta eltelt 157 esztendő jócskán kicsorbított. Egy nemzet öntudata állandó „karbantartásra”, megújulásra szorul. A változó történelmi körülmények között is meg kell őriznie közösségformáló, összetartó funkcióját. Nem kezdheti ki sem a felelőtlenségbe torkoló liberalizmus, sem a meghasonlottságot szülő elvtelen anyagiasság.

Petőfi naplójának soraival próbálom felidézni azt a hangulatot, amely ebben a nagy történelmi pillanatban tudatos közösséggé formált egy emberi sokadalmat. A történelmi hűség kedvéért a kiemelt naplórészletek helyesírásán sem változtatok.

„A kávéházban azt határoztuk, hogy sorra járjuk az egyetemi ifúságot, s majd teljes erővel kezdjük meg a nagy munkát. Először az orvosokhoz mentünk. Szakadt az eső, amint az utcára léptünk, s ez egész késő estig tartott, de a lelkesedés olyan, mint a görögtűz: a víz nem oltja el.

Az orvosi egyetem udvarában ismét felolvasta Jókai a proklamációt és én elmondtam a nemzeti dalt. Innen a mérnökökhöz, ezektől a szemináriumba a jogászokhoz vonult a számban és lelkesé-

désben egyaránt percenként növekvő sereg..., a jogászok rohantak ki az utcára, hogy velünk egyesüljenek... Jókai ismét felolvasta a proklamációt s a tizenkét pontot, s énvelem elszavaltatták a nemzeti dalt. Mindkettőt fanatikus lelkesedéssel fogadták, s a refrénben előjövő „esküszünk”-öt mindannyiszor visszaharsogta az egész sereg, mely a téren állt.

– Most menjünk a cenzorhoz...

– Cenzorhoz nem megyünk – feleltem –; nem ismerünk többé semmi cenzort, el egyenesen a nyomdába!

Délután három órára gyűlést hirdettünk a muzeum terére... A szakadó eső dacára mintegy 10 000 ember gyűlt a múzeum elé, honnan a közhatározat szerint a városházához mentünk, hogy a tizenkét pontot magokénak vallják a polgárok is és velünk egyesüljenek...

Aválasztmány legalább huszezer ember kíséretében fölment Budára a helytartó tanácshoz, és előadta kívánatait. A nagyméltóságú helytartó tanács sápadt vala...; sőt percnyi tanácskozás után mindenki beleegyezett... a cenzúra eltöröltetett, s Táncsics börtönajtaja megnyílt. A rab író diadallal hozta át a töméntelen sokaság Pestre.

Ez volt március 15-ke. Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszik a magyar történetben...”

Korpás Pál

Kellemes húsvéti ünnepeket

KÍVÁN A VÁROSI
KÉPVISELŐ-
TESTÜLET,
A VÁROSI HIVATAL,
ÉS A
HONTI LAPOK

SZERKESZTŐSÉGE

A TARTALOMBÓL

Húsvét 2005	6. oldal
In memoriam Morvay Imre	8. oldal
In memoriam Rozsnyó József	9. oldal
Beszélgetés a két Miriammal	10. oldal
Nemzetközi gyermekrajz-kiállítás	13. oldal
Olcsó húsnak híg a leve	14. oldal
Beszélgetés ifj. Gáspár Lászlóval	16. oldal

Miről olvashatunk a Hontianske listyben

Ezek ám a dolgok...

Értesítés

Az Ipolysági Tanügyi Hivatal értesíti az alapiskolák és óvodák **iskolatanácsának elnökeit**, hogy a komáromi Comenius Pedagógiai Intézet társrendezésében 2005. **március 18-án** 9.00 órai kezdettel értekezletet tart az Ipolysági Városi Könyvtár épületében (Jan-ko Král' utca 52. sz.).

Az értekezlet célja, hogy segítse az elnökök munkáját, és ismertesse az iskolatanácsok kompetenciáit az új fenntartói körülmények között.

Dr. Révész Angelika

Értesítjük városunk és régióink lakosságát, hogy a városi hivatal építésügyi és környezetvédelmi szakosztálya, valamint a közös köz-
ségi hivatal építésügyi hivatala a városháza földszinti helyiségeiből az épület emeleti részébe költözött.